

Styrelsefolk i SFN och lokalklubbarna

STYRELSELEDAMÖTER

Ordförande: Björn Lundberg, Runvågen 6, 821 00 Bollnäs, tel 0278-18585.

Sekreterare: Staffan Forsslund, Centralvägen 26, 812 00 Störvik, tel 0290-11536.

Kassör: Ake Andersson, Satter, 970 13 Hakkasbyn, tel 0975-41042.

Övriga ledamöter: Egon Grubbström, PI 2009, 95094 Övertorneå, tel 0927-10264.

Bernt Karlsson, PI 6342 Medle, 931 00 Skellefteå, tel 0910-11156.

Utsedda av lokalklubbarna: Bror Nilsson, PI 4180 Allsån, 95060 Överkalix, tel 0926-50012 (Övre Norrbotten). Gerdt Laestander, Kroksgatan 11, 93080 Arvidsjaur, tel 0960-11301 (Nedre Norrbotten). Kjell Rosberg, Ringvägen 32, 92070 Sorsele, tel 0952-10182 (Västerbotten). Karl-Anders Svensson, PI 702, 88037 Junsele, tel 0621-10595 (Västernorrland-Jämtland). Arne Ahs, Rönnbärsvägen 1, 66050 Vålberg, tel 054-47019 (Mellansverige). Sven-Ake Axelsson, Gåsholmen 2273, 780-45 Björbo, tel 0241-23184, 23222 (Sydsverige).

Korresponderande ledamöter:

Juho Perttola, Ritaniemenkatu 8H 44, SF 15240 Lahti 24.

Olli Korhonen, Kiviranta, Slukola 14999 Tavastehus.

Övre Norrbotten

Postgiro: 48 80 89-4

Ordförande: Kenny Årlebrand, Schaktmästaregatan 3 A c/o Johansson, 97200 Gällivare, tel 0970-11330.

Sekreterare: Birger Pettersson, Bondersbyn 3806, 95200 Kallix, tel 0923-27067.

Kassör: Bror Nilsson, PI 4180 Allsån, 95060 Överkalix, tel 0926-50012.

Nedre Norrbotten

Postgiro: 48 95 27-2

Ordförande: Tore Öhgren, Höjdgatan 17, 93080 Arvidsjaur, tel 0960-11639.

Sekreterare: Gunnar Andersson, Västlundavägen 14, 93080 Arvidsjaur, tel 0960-10447.

Kassör: Ann-Britt Laestander, Deppls, 93080 Arvidsjaur, tel 0960-43028.

Västerbotten

Postgiro: 48 56 76-1

Ordförande: Folke Fredriksson, Murarvägen 7, 921 00 Lycksele, tel 0950-14207.

Sekreterare: Jerker Eriksson, Prästbolsvägen 35, 921 00 Lycksele, tel 0950-13619.

Kassör: Arne Persson, Körsbärsvägen 50, 90258 Umeå, tel 090-46800.

Västernorrland-Jämtland

Postgiro: 44 00 449-7

Ordförande: Egon Lundgren, Näsäckersvägen 9, 89040 Bredbyn, tel 0661-10307.

Sekreterare: Enar Aspholm, Fack 110, 84040 Svenstavik, tel 0687-10468.

Kassör: Rune Rytterstedt, Limstängsvägen 6, 87200 Kramfors, tel 0612-10709.

Mellansverige

Postgiro: 38 37 31-7

Ordförande: Arne Ahs, Rönnbärsvägen 1, 66050 Vålberg, tel 054-47019.

Sekreterare: Ulf Kapla, PI 510, 68051 Stället, tel 0563-81175.

Kassör: Maria Gesar, PI 5663, 79500 Rättvik, tel 0248-30260.

Sydsverige

Postgiro: 91 53 14-9

Ordförande: Per Nordh, Lillhemmet, Askeryd, 57800 Aneby, tel 0381-70042.

Sekreterare: Bengt Bergmark, Box 2029, 521 02 Falköping, tel 0515-15311, 633 03.

Kassör: Margit Levi, Kåxöl, 38024 Päråd, tel 0480-92130.

Klubbens kommittéer

AVELSRAD

Finsk spets

Staffan Forsslund, Centralvägen 26, 81200 Storvik, tel 0290-11536 (sammankallande).
Stig Brännvall, Bivägen 5A, 94138 Piteå, tel 0911-17212.

Norrbottenspets

Ingrid och Per-Alrik Frohm, Granåsvägen 7, 92064 Tärnaby, tel 0954-10260,
sommarbostad Rönnbäck 0954-25042.

För att stimulera intresset för planerade fågelhundsavel och samtidigt ge medlemmarna upplysningar om var lämpliga hundar finns att tillgå, har redaktionen och avelsrådet beslutat att alla uppfödare av finsk spets och norrbottenspets tillhöriga SFN fritt får utannonsera sina valpar i Ståndskall.

Gratisannonseringen gäller med följande förbehåll:

1. Båda föräldrarna ska vara jaktprovsmärkerade, eller ...
2. Avelsrådet ska ha rekommenderat täckhund.

- Båda föräldrarna är jaktprovsmärkerade.
- Avelsrådet har rekommenderat täckhund.

Finnspets- valpar

e. SF JCH Kronohovs Kim u.
Dolly S 45780/77 föds i febr.
Första kullen efter samma
föräldrar mycket lyckad med
bl a Anju S 39057/80, 1:a ökl
vid 1,5 mån ålder.
Hänvändelse till Berlotte Bro,
tel 0611-64165.

Finnspets- valpar

Födda 7/10 -81 e. SJCH
Röjbakens Noppe S 2777/72
(Ukkos Isku-Röjbackens Netta).
u. Tina S 36947/78 (Urbergets
Dixi- Metsämiehen Reksi).
Kontakta Rune Kron, Bjuråker
tel. 0653-26045.

STÅNDSKALL

ORGAN FÖR SPECIALKLUBBEN
FÖR FINSK SPETS
OCH NORRBOTTENSPETS

Nr 4 1981

LEDARE

Jaktprov — på gott och ont

Utan att 1981 års jaktprovsvksamhet hunnit redovisas kan det redan nu sägas att antalet starter kommer att slå rekord. Igen! Aldrig tillföre har intresset för vår verksamhet varit så stort. Det gäller f ö inte bara jaktproven. Hos föreningsfunktionärer i riksstyrelse och lokalklubbar och hos enskilda medlemmar i mer offentliga positioner, har telefonen gått varm, för att använda en sliten klyscha. Det är valpköparna som köar. I dag föds snart sagt inte en norrbottenspets eller finnspets som inte är i förväg beställd.

Allt tal om SFN:s död, splittring, att klubben skulle stå och falla med älgprovsvksamheten osv, är inte bara betydligt överdrivet utan helt enkelt falskt.

Istället förefaller klubben att ha farit utomordentligt väl av att så tydligt ha markerat sin inställning i vissa sakfrågor och — inte minst — profilerat sig som en fågeljägarnas intresseorganisation.

Tolkningssvårigheter

Uttrycket expansion har en positiv klang men för SFN:s del har inte tillväxten kunnat ske alldeles problemfritt. Det har t ex diskuterats om skrotandet av provregelkommittén 1979 var ett lyckat grepp. Visserligen sköts dess uppgift i dag på ungefär samma sätt av en man, men provregelsidan kräver ökad uppmärksamhet. Särskilt nu.

INNEHALL

- Ledare
- Burträskprovet
- Skalkungtävlingen
- Insändare
- Klubbnytt
- Från lokalklubbarna
- Förhöstprov i Sydsverige
- Vinginsamlingen 1980-81
- Metsämiehen Penu död

Redaktör och ansvarig utgivare:

Tel 0910-11156, 56677 arbetet

Bernt Karlsson,

OBS! Ny adress.

Furtenbacksgränd 6,
931 40 Skellefteå.

OMSLAGSBILDEN

Onni Kaarisari, Liedakkala, Tornio,
med SF JCH Pia SF 7908/75
— 1981 års Kalottmästare på svensk
rekordpoäng.

Foto: Arne Korva.

STÅNDSKALL utkommer med fyra
nummer per år inklusive årsbok.
Prenumeration ingår i medlemskap i
SFN.

Västerbottens Tryckeri AB - Skellefteå

De sista årens debatt har entydligt visat att man ute i lokalklubbarna är väldigt överens om att nuvarande provregler är tillfyllest och inte onödigtvis ska ändras. Det är inte där skon klämmer.

Problemen har uppstått ifråga om tolkningen. Det är ingen hemlighet att en nöjaktig markering i lokalklubb A är någonting helt annat i lokalklubb B. Hundens rutin är i lokalklubb C en kvot mellan funna fåglar och antal konstaterade medan man i lokalklubb D även väger in annat.

Det här är inte frågan om uppsåtligt begångna fel. Det är bara så att regelboken med dess tolkningsanvisningar helt enkelt inte ger svar på alla frågeställningar. En provledares bedömning blir gärna vägledande och sedan utvecklas en praxis. Skillnader i bedömningssätt börjar variera från provplats till provplats och från lokalklubb till lokalklubb.

Det blir en av styrelsens mest angelägna uppgifter under 1982 att likforma regeltillämpningen i landet. Det kan naturligtvis ske på många sätt, men troligen kommer jaktprovreglerna att kompletteras med **utförliga** anvisningar. Dessa anvisningar kommer att tas fram av styrelsen eller en av styrelsen utsedd kommitté, som i sitt arbete kommer att använda samtliga provledare som referensgrupp.

Anvisningarna kommer inte heller bara att omfatta själva bedömningarna. Minst lika viktigt är att utlysta jaktprov tillgång på det sätt som reglerna föreskriver. I dag fuskas det ibland med detta och klagomål har inte heller uteblivit. T ex ska provledaren ovillkorligen vara närvarande vid provet, företa lottnig och hålla kollegium.

Domarutbildning

En tredje etapp i det här arbetet gäller domarutbildningen. På grund av akut domarbrist har de flesta lokalklubbarna snabbrekryterat domare de sista åren. I princip har man tackat och bockat för varje människa som överhuvudtaget anmält intresse av att döma på jaktprov. Efter vad som är känt har ingen hittills blivit kuggad, även om det hänt att blivande domare för första gången sett en hund skälla fågel just i samband med elevtjänstgöringen.

Lokalklubbarna har inte haft några besvär av den här ordningen eftersom man hela tiden kunnat skjuta över ansvaret på riksstyrelsen, när det börjat hetta till. Det har fallit på riksstyrelsens ansvar att fatta de otrevliga besluten, när någon domare fallit ur ramen.

Nu är i och för sig detta riktigt, eftersom det är riksstyrelsen som i slutändan beslutar om auktorisering av domare och provledare efter förslag från respektive lokalklubb, men även här krävs en skärpt tillämpning av bestämmelserna.

Det kommer t ex under 1982 inte att bli möjligt att på telefon "snabbauktorisera" domaraspiranter. Även i övrigt kommer systemet för domarrekrutering att ses över. För närvarande inbjuder lokalklubbarna folk att bli domare, utan närmare krav på förkunskaper. Många känner sig manade och alla blir utvalda.

Den framtida gången torde istället bli den att varje lokalklubb åläggs att årligen hålla en teorikurs för blivande domare, förslagsvis på våren, till vilken lokalklubbens styrelse kallar intresserade och lämpliga personer. Låt vara efter förslag från medlemmarna.

Detta får nu inte tolkas så att hittillsvarande ordning varit helt oacceptabel. Tvärtom. Det kan aldrig nog poängteras hur viktigt det varit att under de senaste åren fylla på i domarleden för att hinna med när antalet jaktprovstartar började skjuta i höjden. Några lokalklubbar hade inte heller något annat val. T ex nybildade Västernorrland/Jämtland.

Men det är samtidigt styrelsens mening att situationen för närvarande befördrar en viss skärpning och att vår jaktprovssamhet på sikt bara mår bra av att nya domare har erfarenheter redan innan de börjar döma, att domare och provledare får bättre utbildning och att tillämpningen av provreglerna likformas, så att ett jaktprov tillgång på samma sätt oavsett var i landet en hund startar.

Varför inte november?

När det gäller jaktproven förefaller många lokalklubbar väldigt fixerade vid september-oktober och lägger ensidigt sina jaktprov inom dessa 60 dagar, som redan förut är fullproppade. Dels med hundägarnas

och domarnas egen praktiska jaktutövning men inte minst andras. Ta bara älgjakten. Undra på sen att det talas om domarbrist!

Här finns det verkligen plats för fantasi. Förhöstproven har kommit för att stanna, men hur är det med november? I år är det endast Västerbotten som haft novemberprov. Därtill med strålande resultat. En decimeter snö eller två dör ingen hund av, och i södra Norrland är ju november normalt en snöfri månad.

Skarprov är en annan variant. Det är snödjupet som normalt sätter stopp för våra jakt och jaktprov, men när skaren kommer kan ju hunden springa ovanpå. Bästa skaren infinner sig visserligen i mars-april — alltså inom hundförbudstid. Men saken kan ordnas genom dispens från Naturvårdsverket. I Finland är redan skarproven ett faktum.

Det nya året

Det hör också en ledare till att denna tid på året blicka bakåt och eventuellt se något om framtiden.

1981 var ett mycket gott fågelår i övre

Norrland, sämre söderut. Intresset för våra hundar och jaktform tycks dock inte ensidigt vara kopplad till fågeltillgången, som man gärna vill tro. Även söderut har det ju varit klappjakt efter valpar.

Riktigt roligt är det att det kommit fram bra tikar, speciellt på finnspetsidan. Det har varit lite tunt förut. På norrbotten-spetsidan noterar vi en ny jaktchampion — Akes Rulle.

Och 1982 då? Ja, förhoppningsvis kommer de nya stadgarna att stimulera arbetet ute i lokalklubbarna, som blir mera självständiga och får inflytande i förhållande till storlek, vilket bör inverka positivt på intresset för medlemsvård och medlemsvärning.

En viktig uppgift för lokalklubbarna är att driva på i jaktidsfrågorna. För närvarande arbetar Svenska Jägareförbundet på att få en enhetlig jakttid på skogsfågel i alla skogslän enligt Västerbottens och Västernorrlands ram, d v s 25 augusti - 31 oktober. Det är verkligen angeläget att så blir fallet.

BERNT KARLSSON

Årsmöte

SFN/Nedre Norrbotten håller ÅRSMÖTE

lördagen den 30 januari 1982, klockan 15.00.

Lokal: Hotell Sparta, Älvsbyn. Sedvanliga årsmötesförhandlingar.

Alla medlemmar hälsas välkomna!

ÅRSMÖTE

SFN/Västerbotten håller ÅRSMÖTE

lördagen den 27 februari kl 14.00 på Malå Hotell

Alla medlemmar hälsas välkomna.

Styrelsen

UTSTÄLLNING

Reservera lördagen den 17 april för den traditionella Storumanutställningen!

Se kommande annons!

SFN/Västerbotten

□ Så såg han ut — Metsämiehen Penu eller "Gammel-Penu" som han också kallades.

Metsämiehen Penu — den särklassige nedärvaren

Den 27 juli, just som kvällarna börjat bli mörkare och oss jägare påminnande om den annalkande hösten, ingick meddelande till redaktionen om att Metsämiehen Penu, "Gammel-Penu" kallad, samlats till sina fäder.

Penu blev tolv år, en lite alltför hög ålder för en finnspets. Men hans namn kommer att leva betydligt längre genom många framgångsrika söner och döttrar. Metsämiehen Penu var en av våra alla tiders främsta avelshundar, en jaktlig och exteriör nedärvare av stora mått.

Hans bakgrund och historia är brokig, varför den här i Ståndskall bara ska beröras i korta drag.

Penu föddes 1969 hos Erkki Pihlaja i Haukipudas, därav prefixet Metsämiehen. Han såldes som valp till Arvo Pikkarainen i Uleåborg men såldes vidare till Pentti Hannula, son till Kosti Hannula, i samma stad. Penu utlånades sedan som avelshund till Sverige och hamnade hos Rune Samuelsson i Gällivare. Hunden behölls sedan av Saumuellsson som delikvid i en affär med Kosti Hannula med placerades hos Åke Andersson i Satter, där den så småningom löstes ut av Hans Westerlund i Råneå, som sedan dess varit Penus ägare. Året var då 1971.

Hans Westerlund hann emellertid bara jaga två höstar med sin hund, 1972 och 73. En olycka kom emellan som satte stopp för alla vidare jaktäventyr. Det var under jakt i Buberget i Västerbotten som Penu slet av ett ledband i ett bakben. Hans hörde hunden skrika till och skyndade sig fram. Penu stod då och tittade efter några ripor han stött upp, men kom tillbaks linkande på tre ben. Veterinärer spådde att hunden skulle kunna komma tillbaks efter ett års vila, men Penu blev aldrig så hel i sitt bakben att han någonsin mera kunde jagas fågel med. Hans enda jakt de sista åren var mårdjakt på snö, där han fördes i koppel under själva spårningen.

Samma dag som olyckan inträffade och dagen förut hade Hans skjutit elva fåglar för honom, tjäder och orre. En orrhöna hade skjutits efter tre förnyade skall. Det var Penus styrka. Han släppte aldrig en fågel han väl börjat skälla på.

Han var också snabb i skogen och uthållig. Paradoxalt nog var han mer vältränad än någonsin den hösten han gjorde sig illa.

Bara en gång på jaktprov

Metsämiehen Penu startade bara en enda gång på jaktprov. Det var 1972 i Uleåborg. Han blev provets andra hund med 76 poäng och ett 1:a pris i öppen klass. Kruunupään Tutka och Gustav Rova vann på 77 poäng.

Penu var svensk och finsk utställningschampion, men var knappast någon utställningsstjärna. Hans väg till certifikaten var lång.

Penus far var DCH Vekku SF 6892/61Q, moder Metsämiehen Muru SF 12768/67. Murus far var UCH Eri Rita SF 14432/64 och bakom Eri Rita döljer sig DCH Toni SF 264/59.

Metsämiehen Penu blev far till omkring 70 valpar i Sverige. Han tillhörde under senare hälften av 70-talet det absoluta toppskiktet bland de mest anlitade hanhundarna i den årliga avkommebedömningen. Bland Penus främsta avkommor må nämnas Skalkungen DCH Finnskallets Satu, Dubble Skalkungen och DCH Ukkos Penu samt JCH Toga.

Ännu på sista året var Penu produktiv och nämnas kan att hans två sista parningar resulterade i tio valpar. Av dessa har det skjutits fågel för alla.

BERNT KARLSSON

P.S. Det meddelas i skrivande stund att ett vandringspris till minnet av Metsämiehen Penu satts upp inom Nedre Norrbottens lokalklubb. Priset tillfaller den hundägare inom lokalklubben, vars hund uppnår högsta poäng i elitklass på jaktprov. För ständig egendom fodras tre in-teckningar med en eller flera hundar.

D.S.

Årsmöte

SFN/Mellansverige håller

årsmöte på Mora Hotell

23 jan 82 kl 16.00

Stadgeenliga förhandlingar.

Ev. föredrag om skoosfågel-

forskning.

Efter mötet supé med dans.

Supé-anmälan till Ulf Kapla

0563/81175.

Vid rumsbokning på

tel. 0250/11750

hänvisas till medlemskap i SFN

Välkomna!

Styrelsen

Utställning

SFN/Mellansverige och DÄK

inbjuder till utställning för

skällande fågelhundar och älg-

hundar på Lugnets skidstadion

i Falun sönd 21 mars 82.

Domare för finsk spets och

nobs:

Staffan Forsslund.

För närmare information —

se annonser i jaktpressen!

SFN/Mellansverige

Skalkung 1981

Ukkos Silva S 58285/73

e Tjädermarkens Penu u Ukkos Marja
ue Ukkos Penu.

Lokalklubb: Övre Norrbotten.

Kvalificering: 83/2.

Upptödare: Ruth och Rune Samuelsson,
Gällivare.

Ägare: Stig Brännvall, Piteå.

Poäng: 87. *Pris:* 1:a.

Siffrorna efter rubriken "kvalificering" anger hundens kvalpoäng samt placering i egna lokalklubbens rankinglista. "V" anger att hunden tagit en vakansplats.

2:a

Laika S 31296/79

e Fenno u Diva ue Freidstahills Yki.

Lokalklubb: Västernorrland / Jämtland.

Kvalificering: 83/1.

Upptödare: Rolf Danielsson, Norrflärke.

Ägare: Egon Lundgren, Bredbyn.

Poäng: 75. *Pris:* 1:a.

3:a

Akka S 4876/77

e Nappe u Dolly ue Seipiön Hupi.

Lokalklubb: Nedre Norrbotten.

Kvalificering: 89/1.

Upptödare: Torkel Lundkvist, Roknäs.

Ägare: Carina Öhman, Piteå.

Poäng: 72. *Pris:* 2:a.

4:a

Röjbackens Saku S 64631/76

e Siriklin Sippi u Röjbackens Sirpa
ue Raivon Jaska.

Lokalklubb: Övre Norrbotten.

Kvalificering: V.

Upptödare: K-G Ekroos, Skinnskatteberg.

Ägare: Toivo Ruotsalainen, Kiruna.

Poäng: 69. *Pris:* 2:a.

5:a
Mirka S 20806/75

e Ukkos Rippe u Fenno Hessu ue Manu.
Lokalklubb: Västerbotten.
Kvalificering: 68/2.
Uppfödare: Sven Hammarstedt, Dorotea.
Ägare: Kjell Rosberg, Sorsele.
Poäng: 65. *Pris:* 2:a.

8:a
Bonita S 22379/79
(norrbottnespets)

e Tjibas Quick u Pia ue Tarras.
Lokalklubb: Sydsverige.
Kvalificering: 51/2.
Uppfödare: A-B och S-A Axelsson, Björbo.
Poäng: 56. *Pris:* 3:e.

6:a
Kaksi S 36933/79

e Ukkos Rippe u Ukkos Impi ue
Ukkos Perro.
Lokalklubb: Västerbotten.
Kvalificering: 69/1.
Uppfödare: Bernt Karlsson, Skellefteå.
Ägare: Roger C Aström, Skellefteå.
Poäng: 61. *Pris:* 2:a.

9:a
Anju S 22379/79

e Kronohovs Kim u Dolly ue Kiannan Kulo
Lokalklubb: Sydsverige.
Kvalificering: 60/1.
Uppfödare: Berlotte Broo, Utansjö.
Ägare: Ulf Eriksson, Lerdala.
Poäng: 48. *Pris:* 3:e.

7:a
Pavo S 35529/77

e Siriklin Sippi u Minna ue Ukkos Isku.
Lokalklubb: Nedre Norrbotten.
Kvalificering: V.
Uppfödare: Stellan Ståhling, Vikingstad.
Ägare: Kenneth Pontér, Luleå.
Poäng: 60. *Pris:* 2:a.

10:a
Ukkos Ukko J:r
S 28140/76

e Ukkos Perro u Ukkos Tuuli ue
Tornedalens Ukko.
Lokalklubb: Övre Norrbotten.
Kvalificering: 92/1.
Uppfödare: Ruth och Rune Samuelsson,
Gällivare.
Ägare: ds.
Poäng: 44. *Pris:* 0.

11:a

Ukkos Anja S 29471/78

e Tjädermarkens Peni u Ukkos Tuuli
ue Tornedalens Ukko.

Lokalklubb: Mellansverige.

Kvalificering: 90/1.

Uppfödare: Ruth och Rune Samuelsson,
Gällivare.

Agare: Sven Davidsson, Malung.

Poäng: 24. Pris: 0.

12:a

Ravajakk S 19894/74

e Ukkos Rippe u Tanja
ue Metsämiehen Hupi.

Lokalklubb: Västernorrland/Jämtland.

Kvalificering: 68/2.

Uppfödare: K-A Svensson, Junsele.

Agare: ds.

Poäng: 10. Pris: 0.

Resultat från utlandet

Kittilä den 2 maj 1981

Ukko Herran Pimu SF 19370/80,
äg Brita Holmberg, Jävresbyn
1 ökl, 1 skl, ck, cert, Blr, hp.

Rättelse

I referatet från Gällivareutställningen hade
insmugit sig ett fel senast. Bästa finn-
spetstik, Ukko Herran Pimu, ägs av Britta
Holmberg, Jävresbyn. I referatet stod nå-
gonting helt annat...

SKALLKUNGTÄVLINGEN Ukkos Silva gav Stig tredje segern

Stig Brännvall, numera bosatt i Piteå, blev förste hundägare till tre Skallkungvinster sedan hans Ukkos Silva 3-4 oktober erövrade titeln i Gällivare. Tidigare har Stig vunnit Skallkungen med Ukkos Penu. Det var 1976 och 77.

För överteknad, som minns när Stig i mitten på 70-talet åkte land och rike runt med Silva för att klara öppen klass-ettan, var naturligtvis segern en smula överraskande. Tänk att denna tik skulle bli Skallkung till sist.

Det trodde säkert inte Stig heller, när vi en höstdag vattnade våra hundar på vägen mellan Åsele och Lycksele efter att ha varit på jaktprov i Sveg. Stig hade Silva, jag gamla Reijo. Gustav Rova var också med och gjorde sin sista satsning på jaktprov. Hunden hette Skogsmannens Nero. Året måste ha varit 1975 eller 76. Både Stig och Gustav hade hamnat i det där bakvattnet då det aldrig vill lyckas och om jag inte minns fel blev det ldel andra pris i Sveg också. Jag tror förresten Gustav fick gå ungefär tio öppen klass-prov innan Nero tog ettan. Stig något färre med Silva.

Nå, i alla fall. Inte trodde vi då att vi vattnade en Skallkung.

Sedan har Silva för mig varit en anonym jakthund. Ända tills september 1979. Då möttes Stig och jag på ett jaktprov i Haparanda. Silva lottades på eftermiddagen och dömdes av min jaktkompis Roger C Aström. Att Roger fått vara med om någonting såg jag på honom när han kom tillbaka. Han var "vattuögd" som vi säger på Skelleftebondska. Silva hade hittat tolv fåglar och haft fulla skall på samtliga — men inte ett förföljande! Jag hade kunnat skjuta varenda fågel, sa Roger. Det är den bästa hunda jag sett.

Men vad hjälpte det. Tolv fåglar och Inga förföljanden. I tabellen rasade Silva ner till ett svagt tredje pris.

På Skallkungtävlingen i Bredbyn året efteråt hände i stort sett samma sak. Silva skällde fågel efter fågel, men hade för dåliga förföljanden — och fick dessutom för många konstaterade fåglar. 59 poäng, ett tredje pris — och åttonde plats. Men en imponerande prestation för den som jägarmässigt förstår att tyda ett jaktprovsprotokoll.

I år har Silva klivit in i rampljuset på riktigt. Hennes 87 poäng i Gällivare betydde tredje raka elitettan på lika många veckor. Helgen före hade han blivit jaktchampion på Kalottkampen i Arvidsjaur.

Hela denna höst har Silva uppträtt som den kompletta jakthunden. Hon har t o m lärt sig förfölja fågel. Naturligtvis inte hennes egen utan Stigs förtjänst. Knepen äro många och dom bästa avslöjar man inte.

Hennes vinstresultat i Gällivare tillkom efter Vägen Västerut. Domare var Hans Sjölund. Hennes förtjänstpoäng låg över 90 men avdrag för två ekorrskall och ett tillfälligt lämnande fixerade slutsumman.

Silvas största förtjänst är hennes förmåga att kvarhålla fågel. Det visade hon inte minst i Gällivare. Sammanlagt skällde hon fågel i två timmar, två tuppar och två hönor med tre förnyade skall.

Laika fint framme igen

Laika från Bredbyn ska inte heller glömmas. Under de två säsonger hon varit i farten har hon hunnit göra flera imponerande prov. 75 poäng, ett första pris och andraplatsen i Skallkungfinalen gjorde henne till svensk jaktchampion. Laika ger ett intryck av att vara något överviktig och otränad men gned på duktigt sedan hon haft turen att få ett fullt jobb samt förnyat skall på en tjädertupp redan efter några minuter av provtiden på

lördagsmorgonen efter Vägen Västerut. Tuppen liksom bara satt och väntade på henne bakom renstängslet. I uppdämd iver begick hon dödssynden att kliva på stammen, men det tälde tuppen och dagen var räddad.

Ett hedersomnämmande är också Akka värd. Carina Öhmans tik har varit en aning underskattad men visade nu ännu en gång bevis på sin förmåga. Tyvärr hade regnet börja falla ganska ihållande när det på söndagseftermiddagen äntligen blev hennes tur att få försöka efter Vägen Västerut, och några markeringsmissar får kanske tillskrivas de försvårade yttre omständigheterna. Annars hade nog hennes andra elitetta i höst suttit där.

Röjbackens Saku har hittills inte haft den riktiga turen i större sammanhang, men den här gången var det riktigt nära. Han inledde med två fulla arbeten på två tjäderhönor och Tolvo bara gick och väntade på den "förlösande" gammeltuppen. Det var nästan slut på provtiden när den brakade upp, men tyvärr drog den med sig två tjäderhönor och plötsligt hade Saku fem fåglar i protokollet och det förnyade skallet hann aldrig konstateras.

Mirka är en annan hund som tjänat länge för Rakel. 65 poäng ligger under hennes nivå och när hon dessutom var i storform förstär man att Kjell Rosberg åkte hem besviken.

Kaksi gjorde sina 61 poäng på en fågel i Hakkas och hade oturen att hamna i ett område med andra jägare efter Vägen Västut. Men Georg Larsson konstaterade i alla fall att det var den snabbaste hund han sett.

Trevlig bekantskap

Kennth Pontérs Pavo var en trevlig bekantskap som säkert kommer att låta höra talas om sig mer. I allt lik sina halvbröder från Röjbackens kennel — inte minst till utseendet. En utmärkt jakthund, som dock kan behöva finslipas. Bl a slarvade hunden med markeringarna.

Hundarna från Sydsverige, Bonita och Anju, måste sägas hävdade sig väl om man tar hänsyn till deras långa resväg upp till ett för dem helt ovanligt landskap. Anju är ju dessutom bara unghund, ett och ett halvt år.

En favorit som kom bort sig var Ukkos Ukko J:r. Favören av hemmamarker hjälpte inte mot otur med fågel. Långt under sin förmåga agerade också Ukkos Anja, som ju kvalat in med 90 poäng.

Ravajakk tycker inte om det här med jaktprov. I alla fall inte när det är främmande folk med. Det har hänt förut men är förstas extra förargligt när det inträffar i en Skallkungfinal. Hunden jagade helt enkelt inte. Det bara var så.

Klarade inte uppgiften

Som arrangör för Skallkungtävlingen stod Övre Norra, som avböjt styrelsens och årsmötets vädjan om att förlägga finalen till Kalix istället. I efterhand kan man nog konstatera att det var synd. Arrangörsstaben i Gällivare klarade helt enkelt inte av sin självpatagna uppgift. Vet man t ex om mer än ett halvt år i förväg att man ska hålla en Skallkungtävling börjar man inte kalla domare sista veckan.

Provledaren Åke Andersson kom inte precis till något dukat bord och den lilla skaran domare räckte inte till. Det stod tidigt klart att hundarna måste fördelas på förmiddag och eftermiddag.

I det läget förlorade tävlingen sin kanske viktigaste deltagare — regerande Skallkungen Röjbackens Sampo. Bengt Gillstedt valde att lämna återbud.

Så här får det helt enkelt inte gå till på en Skallkungtävling och extra tråkigt var det att det skulle behöva hända i Gällivare, om man betänker hur kulturmärkt denna plats är för övrigt i allt vad gäller skällande fågelhundar.

Ildén med två typer av provområden, det inlandslika Hakkas och det fjällnära Vägen Västerut, var däremot utmärkt och speciellt den sistnämnda platsen uppfyllde alla

förväntningar med god fågeltillgång — bara tjäder — i gles tallurskog omväxlande med grandrog. En terräng där den skällande fågelhunden verkligen kommer till sin rätt men samtidigt hänsynslösa marker mot den snävsökta, orutinerade hunden. Tävlingens bästa resultat tillkom också här.

Det var för mig en härlig avslutning när den hund jag dömde på söndag eftermiddag tog upp en tjädertupp som slog fast i en torrfura och började skära näbb. Där satt tuppen, stor och svart. Nedanför stod hunden, röd och ivrig. Jag kom så nära som femton meter. Efter full tid skrämde jag, men hade jag fått skjuta istället hade väl intet mer i livet återstått att önska sig.

BERNT KARLSSON

Kennelklubben meddelar

Nya bestämmelser för nationellt och nordiskt utställningschampionat, att gälla fr o m 1982-04-01

1. Nationellt championat

För att uppnå ett nationellt championat skall hunden erövra det antal certifikat, som krävs i det aktuella landet, samt uppfylla de eventuella krav på jakt- respektive bruksmeriter som är knutet till landets championat. (Se respektive lands championatbestämmelser.) Alla hundar, oavsett land, som uppfyller dessa krav, blir **landets** champion.

Exempel: En svensk collie får 3 certifikat i Norge enligt de regler, som gäller för Norge. Därmed blir hunden **norsk utställningschampion** på samma sätt som en norsk hund skulle ha blivit det.

2. "Flernationellt" championat

För att uppnå ett "flernationellt" championat krävs, att hunden först är **champion i ett av de nordiska länderna**. Dessutom fordras, att hunden tilldelas certifikat i ett annat nordiskt land samt att den erövrat den jakt- respektive bruksmerit, som krävs i det landet för att uppnå championat.

Exempel: Då den svenska collie, som omnämns ovan och som är norsk utställningschampion, erövrat ett certifikat i Sverige samt erövrat erfoderlig bruksmerit i Sverige, blir hunden **svensk och norsk utställningschampion**.

Om en hund icke har uppnått nationellt championat i något land och erövrat certifikat i flera länder, meriterar icke dessa till championat förrän hunden **har blivit champion i ett land**. D v s certifikaten "vilar".

Exempel: Om en norsk hund med 0, 1 eller 2 certifikat i Norge erövrar ett certifikat i Sverige samt uppfyller kraven på jakt- eller bruksmerit, har det svenska certifikatet inte någon betydelse förrän hunden har blivit norsk champion. När den således erövrat **3 certifikat** i Norge och blivit norsk champion, blir den automatiskt **svensk och norsk utställningschampion**.

3. Nordiskt championat

För att få titeln **nordisk utställningschampion** krävs att hunden är svensk norsk och finsk utställningschampion.

□ Så ser hon ut: Burträskprovets bästa hund DCH Likka, ägare Silvo Hautamäki, Lohtaja.

Likka bäst i Burträsk 30 hundar gjorde 51 starter

av BERNT KARLSSON

Så har det då hållits — det största jaktprovet någonsin i svensk trädkällarsports historia. Burträskprovet hos SFN/Västerbotten den 21-23 augusti samlade nämligen inte mindre än 30 hundar, sex i öppen klass och 24 i elitklass, som tillsammans åstadkom 51 starter.

Provet var utformat till en klubbmatch mellan Keski-Pohjanmaan kennelpiiri, Vasa kenneldistrikt och SFN/Västerbotten under lördag-söndag, då elitklassproven genomfördes. Keski-Pohjanmaan mönstrade nio hundar, Vasa fyra och Västerbotten tio. Både individuellt och i lag segrade Keski-Pohjanmaan. Provets bästa hund blev finnspetstiken Likka, ägare Silvo Hautamäki, Lohtaja, som första provdagen skällde ihop 73 poäng. Det var alltså inte mycket som fattades till 1:a priset. Men Likka fick något för många fåglar i protokollet, bl a två tjäderkullar, för att det skulle räcka "ända fram".

Som provets näst bästa kund placerade sig gamla Skalkungen Kirre, ägare Jorma Angeslevä, Ylivieska. Kirre uppnådde under första provdagen 67 poäng på två tjäderhönor och en orttupp. Eftersom både Kirre och Likka tävlade för Keski-Pohjanmaan hjälpte de till att ge sin klubb segern med totalt 348 poäng. I lagtävlingen räknades de fyra bästa hundarnas resultat från båda provdagarna.

Det hårdnade emellertid till i lagtävlingen på söndagen, då hundarna från Vasa lyckades genomgående bäst. Finnspetshanen Toni, ägare Matti Jokela, Jakobstad, hittade visserligen bara två tjäderhönor men hade arbeten på båda och det blev slutligen 66 poäng. Klubbkamraten Lina, ägare Göran Öhman, Nykarleby, var inte stort sämre på 58. Genom söndagens uppräckning höll Vasa så när på att komma ifatt Keski-Pohjanmaan och var med 345 poäng bara slagna med tre poäng i sammandraget.

Generationskiife

SFN/Västerbotten befinner sig i ett generationskiife på hundsida och kunde inte alls vara med och konkurrera i pris och poäng. Bäst lyckades Lyckselehunden Troj, ägare Jerker Eriksson, som på lördagen skällde ihop 56 poäng. Tyvärr startade inte Troj andra dagen. Sammanlagt lyckades Mirka, ägare Kjell Rosberg, Sorsele, bäst av västerbottningarna med 51 poäng på lördag och 41 poäng på söndag, sammanlagt 92. Men det hjälpte inte. Västerbottenslaget fick bara ihop 266 poäng.

Svåra förhållanden

På det hela taget höll sig resultatet på en låg nivå. Det kan naturligtvis skyllas på att hundarna inför jaktsäsongen är otillräckligt tränade. Viktigare ändå är att det allmänt är svårare att även med en vältränad hund jaga på förhösten. Vittringsförhållandena är mycket, mycket sämre än längre fram. Det är varmt och luktar av allting annat. Jämför med stövarproven!

Vädret under provdagarna i Burträsk var inte heller det bästa ur jaktsynpunkt. Det var soligt, klart och blåst. Bara allra tidigast på morgonen var det svalt och bra men så snart solen stigit upp blev det för varmt. Av tidsskäl kunde inte heller eftermiddagsproven startas så sent som önskvärt. Värmen gjorde också att några hundar helt enkelt inte orkade söka hela provtiden.

Provmarkerna, som välvilligt ställts till förfogande av Mo och Domsjö AB samt Lossmens, Avabergs, Lubboträsk, Rönjorets och Finnors jaktvårdsområden, erbjuder relativt god fågeltillgång. Men fåglarna var inte jämnt utspridda i markerna som längre fram på hösten utan var koncentrerade till vissa platser. Några hundar kom nu att hitta för mycket fågel och andra nästan inga alls. Men det är också omständigheter som hör till jakt och jaktprov tidigt på hösten.

Att förhållandena var svåra och knappast gynnade unga, orutinerade hundar besannades inte minst under fredagen, då utanför klubbtävlingen startade sex hundar i öppen klass. Inte en enda av dessa gick till pris!

Två skolor

Jaktprovet i Burträsk blev på sätt och vis också ett möte mellan två skolor i vad gäller hundarnas injagning vis-a-vis sökmönstret. Jägarna från Österbotten vill ha mera snävsökande, lättdirigerade hundar för att effektivare kunna jaga i sitt mosalkartade landskap med små hyggen, inägor, dikade myrar och skogsholmar, där jägaren ständigt tvingas byta riktning. Västerbottningarna å sin sida jagar i mer enhetliga, större skogsområden, där jägaren väljer en huvudriktning som sedan bibehålls under flera timmar. En mera vidsökt, självständig hund är här att föredra.

Många domare noterade de finska hundarnas korta sök, men vägde å andra sidan in lydnaden och samarbetet i bedömningen. I något fall utdelades maximalt fem poäng för överlägsen lydnad.

En liten incident inträffade under söndagen då Tievan Lissu förföljde en mård in i ett berggryt och valde att stanna kvar inne i berget. Efter en timmes väntande konstaterade domaren Arne Persson, Umeå, att fågelprovet övergått i grytprov och lät meddela att han saknade kompetens att döma den sortens övningar.

□ Keski-Pohjanmaans manstarka delegation: från vänster Kirre-Jorma Ängeslevä, Tuisku-Aimo Kerola, Tievän Lissu och Rippe-Pentti Keski-Korpela, Tuulastaja-Viljo Lahti, Nalli-Pentti Läspä, Lexan Saku-Petri Hannus, Likka-Silvo Hautamäki och Remu-Seppo Hantula.

□ Vasa kenneldistrikt mönstrade följande lag: från vänster Toni-Matti Jokela, Lina-Göran Öhman, Julia-Hans Grägg och Rika-Helge Kytölä.

Tievän Lissu blev alltså utesluten men ägaren Pentti Keski-Korpela var glad ändå när han på eftermiddagen fick tillbaka sin gamla Skallkung, som äntligen behagade krypa fram ur underjorden.

Ett mandomsprov

Som inledning på klubbbytet över Bottenviken blev Burträskprovet i allt utom vad beträffar resultat en utomordentligt trevlig tillställning. Lokalklubben ställdes naturligtvis inför ett mandomsprov när det gällde att anskaffa provmarker och domare åt alla hundar. Men det säger något om uppslutningen när man konstaterar att det i hela Västerbotten bara fanns två auktoriserade fågelprovsdomare som **inte** fanns på plats.

Naturligtvis fungerade inte allt friktionsfritt. Det är inte heller att begära. Men alla hjälptes åt under gott humör och då brukar som bekant det mesta gå.

Förläggningen i byn Brattberg var primitiv och enkel, men trots att armbågsrummet många gånger var minimalt gick det ändå att genomföra lottning, prisutdelning och t o m gemensamt knytkalas på lördagskvällen. Länsrådet Harry Forssell, Umeå, hedrade tillställningen med sin närvaro, genom att dyka upp direkt från en hundutställning och framförde västerbottningarnas hälsning till de finska gästerna. Harry hjälpte också till att döma på söndagsprovet.

Efter genomgång av resultaten och prisutdelning skingrades skaran av hundägare och domare på söndagskvällen. Men ett gäng från Keski-Pohjanmaan med Aimo Kerola i spetsen stannade kvar och förlängde vistelsen på svenska sidan med en veckas fågeljakt i Vilhelmina, där man genom kontakter med medlemmar i SFN/Västerbotten erhölet jaktmöjligheter. Och om nu jaktprovet i Burträsk inte resultatmässigt blev så lyckat så har det gjorts bekant att jakten i Vilhelmina gick desto bättre.

Nästa års klubbmatch går preliminärt i Vasa.

□ Ruben Söderlund, lagledare för Vasagänget, drar lotten ur Folke Fredrikssons mössa inför söndagens omgång.

□ Aimo Kerola överräcker Keski-Pohjanmaans pris till bästa svenska tik till provledaren Bernt Karlsson. Ett pris till bästa svenska hanhund skänktes också av Vasa kenneldistrikt.

Teorikurs

SFN/Mellansverige anordnar teorikurs för jaktprovsdomare för skällande fågelhundar.
Kursledare: Staffan Forsslund
Plats: Mora Hotell.
Tid: 23 jan 82 kl 11.00.
Anmälan till kursledaren.
Välkomna!

SFN/Mellansverige

Årsmöte

SFN/Sydsverige håller
ÅRSMÖTE
lördagen den 23 januari 1982
kl 14.00 hos
Anders Liliestierna på Stora Ek
i Mariestad.
Ärenden: Sedvanliga års-
mötesförhandlingar.

HUNDUTSTÄLLNING

I samband med årsmötet anordnar SFN/Sydsverige utställning för skällande fågelhundar och älghundar i Mariestad
Söndagen den 24 januari 1982, klockan 10.00.

OBS! Bedömningar sker inomhus. Domare: **Bo Pahlsson.**

Anm. avgift samtliga klasser: 75:— kr som insättes på postgiro 91 53 14-9.

Anmälningar och upplysningar: Ann-Britt Axelsson, Gåsholmen 2273,
78045 Björbo, tel 0241-231 84, 232 22.

Sista anmälningdag den 13 januari 1982.

Resultat, Burträskprovet 22-23/8 81

	Lördag	Söndag	Totalt	Bästa prov
1 Likka KP äg Silvo Hautamäki, Lohtaja.	73 2:a p	9 0 p	82	73 2:a
2 Kirre KP äg Jorma Ängeslevä, Ylivieska.	67 2:a	29 0 p	96	67 2:a
3 Toni VA äg Matti Jokela, Jakobstad.	51 3:e	66 2:a	117	66 2:a
4 Lina VA äg Göran Öhman, Nykarleby.	54 3:e	58 3:e	112	58 3:e
5 Rippe KP äg Jorma Ängeslevä, Ylivieska.	57 3:e	10 0 p	67	57 3:e
6 Rika VA äg Helge Kytölä, Närpes.	9 0 p	57 3:e	66	57 3:e
7 Troj VA äg Jerker Eriksson, Lycksele.	56 3:e	—	56	56 3:e
8 Mirka VA äg Kjell Rosberg, Sorsele.	51 3:e	41 0 p	92	51 3:e
9 Remu KP äg Seppo Hantula, Ylivieska.	39 0 p	47 3:e	86	47 3:e
10 Turi VA äg Hans Dahlsten, Ajaurforsen.	14 0 p	47 3:e	61	47 3:e
11 Tuulastaja KP äg Viljo Lahti, Ylivieska.	46 3:e	38 0 p	84	46 3:e
12 Akes Rulle VA äg Rolf Lundgren, Malå.	11 0 p	46 3:e	57	46 3:e
13 Akes Björn VA äg Frank Finnemore, Malå.	46 3:e	avbr		46 3:e
14 Silva VA äg P-A Frohm, Tärnaby.	44 0 p	avbr		44
15 Näbstens Nero VA äg Stlg Alsbäck, Vindeln.	43 0 p	12 0 p		43
16 Kaksi VA äg Roger C Åström, Skellefteå.	41 0 p	avbr		41
17 Lexan Saku KP äg Petri Hannus, Ylivieska.	38 0 p	28 0 p		38
18 Julia VA äg Hans Grägg, Jakobstad.	38 0 p	12 0 p	50	38
19 Snobben VÄ äg Sture Persson, Burträsk.	13 0 p	11 0 p		13
20 Tievän Lissu KP äg Pentti Keski-Korpela, Kokkola.	12 0 p	utsl		12
21 Nalli KP äg Pentti Läspä, Kokkola.	10 0 p	11 0 p		11
22 Kronohovs Kim VA äg Tore Johansson, Tallsjö.	—	8 0 p		8
23 Tuisku KP äg Aimo Kerola, Kokkola.	avbr	avbr		—
24 Akka äg Carina Öhman, Piteå.	avbr	—		—

Lagtävlingen (fyra bästa):	1:a	2:a	3:a
1 Kirre	96	1 Toni	117
2 Remu	86	2 Lina	112
3 Tuulastaja	84	3 Rika	66
4 Likka	82	4 Julia	50
	348		345
			266

KP = Keski-Pohjanmaan kennelpiiri VA= Vasa kennelidistrikt VÄ= SFN/Västerbotten.

Resultat, Öppen klass

Jaga S 27026/78, äg Bengt Norberg, Boden 26 p - 0 pris (nobs)
 Liisa S 36935/79, äg Gerry Wiberg, Sollefteå 10 p - 0 pris
 Snapp S 10197/80, äg Martin Stadling, Blåvikssjön 38 p - 0 pris (nobs)
 Toivo S 28304/79, äg Jan Larsson, Piteå 33 p - 0 pris
 Pello S 28305/79, äg Carina Öhman, Piteå 19 p - 0 pris
 Neli S 34525/78, äg Tommy Olofsson, Umeå 7 p - 0 pris.

Burträskprovets vandringpriser

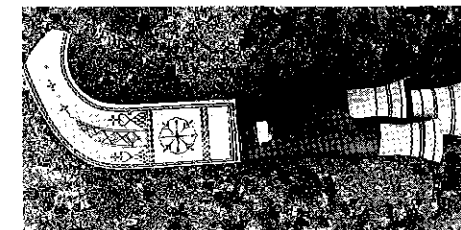
Harry Forssells vandringpris till bästa finsk spets består i en tavla målad av honom själv med en bild av gamle Skalkungen och Nordiske Mästern Nappe som förlaga. Priset erövrar årligen av bästa finska spets i elitklass vid Burträskprovet tillhörig medlem i SFN/Västerbotten. Vid lika poäng tillfaller priset den yngre hunden. Priset erövrar för alltid av ägaren till den hund eller de hundar som tre gånger tilldelats priset. Således kan priset erövras antingen med en, två eller tre hundar.

Inteckningar

1980: Mirka, äg Kjell Rosberg, Sorsele
 1981: Troj, äg Jerker Eriksson, Lycksele.

Nappetavlan-
Harry Forssells VPR.

Lappkniven — P-A Frohms VPR.

Avelsrådet P-A Frohms vandringpris "Lappkniven" tilldelas årligen ägaren till bästa norrbottenspets vid Burträskprovet. För att få behålla priset för alltid fodras tre inteckningar med en eller flera hundar oavsett ordningsföljden. Vid lika pris och poäng äger den yngre hunden företräde. Hundägare kan bara tävla om priset med en hund per år.

Vandringpriset består av en samekniv med tre knivar i gemensam slida. Ett samiskt konsthandverk och unikt samlarobjekt.

Inteckningar 1981: Turi, äg Hans Dahlsten, Ajaurforsen.

